Política | Anton Monner | Actualitzat el 17/06/2019 a les 12:24

Ho tornarem a fer

«La sentència ja la tenien escrita des de fa mesos. La seva consciència d'espanyols i de la unitat d'Espanya ara els traeix. Saben que no poden condemnar i la majoria dels espanyols els la demanen»

Observant els magistrats del Tribunal Superior de Justícia mentre els presos al·legaven la seva darrera paraula se'ls observava cara de preocupació que dissimulaven amb fredor i indiferència.

Saben i ho sabien que la sentència havia i ha de ser condemnatòria. Per això els fiscals van acusar basant-se amb relats inventats i imaginaris, perquè així mateix ho havien redactat policies i polítics que mai poden entendre que Catalunya és una Nació i que el poble es manifesta contrari quan se'ls menysté.

I ho afirmo perquè en sóc testimoni; jo estava present davant de la caserna de la guàrdia civil de Gandesa i no vaig veure allò que un número de la institució armada va declarar davant els magistrats. Fins i tot, veus creïbles afirmen que aquest declarant no estava aquell dia a Gandesa. Els guàrdies de Gandesa son bona gent que quan ens atenen a la caserna parlem en català amb ells, estan casats a la comarca o als pobles veïns i algú els degué obligar a manifestar davant el tribunal el que van dir.

Vet aquí que algun dels advocats de la defensa va denunciar sarcàsticament, referint-se a altres guàrdies també cridats com a testimonis que eren tinents i ara ja son capitans. Amb medalles, honors i sous, l'Estat recompensa perquè manifestin el que volen escoltar.

Entenen que l'Estat no es pot desfer ni poden permetre la independència reclamada d'un poble que pacíficament i democràtica la reclama perquè li neguen constantment els seus drets i els menystenen. I per més raó, el moment que ara vivim, neix com a conseqüència d'anul·lar l'Estatut aprovat per les Corts, el Parlament i referendat pel poble de Catalunya.

La gent s'indigna davant de tanta il·legalitat! Mai un tribunal pot derogar la voluntat popular, aprovada i referendada. Per tanta injustícia prodigada ara arriba la intolerància que pateixen els nostres líders, quan un tema polític l'havien de resoldre els polítics i per no acceptar el diàleg, han de pagar en presó de rebel·lió haver desobeït aquell tribunal que en el seu dia va anul·lar 14 punts essencials de l'Estatut. Prediquen la igualtat i ens tracten com a vassalls i posant per excusa la Constitució que ells vulneren quan convé anul·lant inconstitucionalment el que s'havia aprovat. Així es destrueix la democràcia!

Vet aquí la cara tan seriosa dels jutges i també la fredor de les seves mirades, entre indiferents i sornegueres. Feien pena perquè saben que han de condemnar i la seva consciència d'homes rectes, justos i equitatius, no els ho permet. Quedaran malament amb el seus si els absolen o rebaixen les penes a la desobediència? O quedaran malament amb ells mateixos si mantenen la presó a polítics i dirigents de la societat civil que saben que són innocents?

Els polítics hauran desobeït però obligats en negar-los el diàleg en tot moment. I la causa neix quan els jutges anul·len el que mai en democràcia podien revocar. El poder judicial és pilar fonamental de la democràcia però la voluntat popular aprovada i referendada per les majories mai no la poden invalidar.

La sentència ja la tenien escrita des de fa mesos. La seva consciència d'espanyols i de la unitat d'Espanya ara els traeix. Saben que no poden condemnar i la majoria dels espanyols els la demanen perquè els relats falsos i proves inventades, repetits una i mil vegades, ratificades per la premsa i pels fiscals, les han assumit com a veritats. Que difícil ho tenen! I mentre, nosaltres,

més indignats encara, "ho tornarem a fer"!

Sense diàleg mai no s'arribarà a trobar l'encaix entre uns i altres. Com més condemnen i reprimeixen més gent es suma a la independència. Quanta responsabilitat per aquests magistrats que la dignitat dels acusats els han posat entre l'espasa i la paret!